

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ในแหล่งปลูกต่าง ๆ

The regional yield trials of cashew nut (*Anacardium occidentale* L.)

สมพงษ์ สุขเขตต์^{๑/} สุภาวดี สมภาค^{๑/} เสาวณี เขตสกุล^{๑/} สุดใจ ล้อเจริญ^{๑/} สำเร็จ ช่างประเสริฐ^{๒/}

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ (*Anacardium occidentale* L.) ในแหล่งปลูกต่างๆ ดำเนินการ ๒ สถานที่ คือ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ และศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี เริ่มดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๕๔ สิ้นสุด กันยายน ๒๕๕๘ ระยะเวลา ๔ ปี เพื่อหาสายพันธุ์มะม่วงหิมพานต์พันธุ์ใหม่ที่มีผลผลิตและลักษณะทางการเกษตรที่ดี หรือเทียบเท่ากับพันธุ์รับรองของกรมวิชาการเกษตร คือ ศรีสะเกษ ๖๐-๑ และศรีสะเกษ ๖๐-๒ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCB) ๔ ซ้ำ ๘ กรรมวิธี (พันธุ์) คือ กรรมวิธีที่ ๑ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) กรรมวิธีที่ ๒ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) กรรมวิธีที่ ๓ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ กรรมวิธีที่ ๔ ๑๗/๓x๓๗ W/๒ กรรมวิธีที่ ๕ ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ กรรมวิธีที่ ๖ นครพนม ๓-๑ กรรมวิธีที่ ๗ ศรีสะเกษ ๖๐-๑ และ กรรมวิธีที่ ๘ ศรีสะเกษ ๖๐-๒ โดยให้ กรรมวิธีที่ ๗ และ ๘ เป็นตัวเปรียบเทียบ ทำการทดลองโดยปลูกต้นพันธุ์ที่ได้จากการขยายพันธุ์โดยการทาบกิ่ง (Grafting) ระยะปลูก ๖x๖ เมตร ผลการทดลองพบว่า มะม่วงหิมพานต์พันธุ์ใหม่ให้ลักษณะทางการเกษตรสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบทั้ง ๒ พันธุ์ เมื่ออายุ ๔ ปี โดยที่ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง คือ พันธุ์นครพนม ๓-๑ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ๑๗/๓x๓๔/๑๓ ๑๗/๓x๓๗W/๒ และ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) พันธุ์ที่ให้น้ำหนักเมล็ดเนื้อในต่อเมล็ดสูง คือ พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) นครพนม ๓-๑ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ ๓๘/๑๓x๓๔/๔(๑) และศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และพันธุ์ที่ให้เปอร์เซ็นต์กะเทาะสูง คือ พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และนครพนม ๓-๑ ส่วนที่ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง คือ พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) ๑๗/๓x๓๗W/๒ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) และ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ พันธุ์ที่ให้น้ำหนักเมล็ดเนื้อในต่อเมล็ดสูง คือ พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) นครพนม ๓-๑ ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ และพันธุ์ที่ให้เปอร์เซ็นต์กะเทาะสูง คือ พันธุ์นครพนม ๓-๑ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) และ ๑๗/๓x๓๗W/๒

^{๑/}ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

^{๒/}ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี

Abstract

The regional yield trials of cashew nut (*Anacardium occidentale* L.) were conducted at two different locations, Si Sa Ket Horticultural Research Center and Jantaburi Horticultural Research Center for 4 years duration, during 2012–2015. The objective of these studies were to evaluate yield potential of six cashew nut (*Anacardium occidentale* L.) new varieties that having a good yield and agronomic characteristics or a similar to Si Sa Ket 60-1 and Si Sa Ket 60-2 varieties which are officially recommended by the Department of Agriculture. A randomize complete block design (RCB) was used with four replications. Eight varieties, including ๓๘/๑๖๓๔/๔(๑), ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒), ๑๗/๓๓๔/๑๓, ๑๗/๓๓๓๗ W/๒, Si Sa Ket ๓๗W-๒, Nakhon Phanom ๓-๑ with ๒ controls, Si Sa ket ๖๐-๑ and ๖๐-๒ varieties were compared. Grafted cashew nut varieties were planted at spacing of ๖x๖m. The results showed that the cashew nut new varieties were given greater yields than both control varieties at year ๔. The Si Sa Ket Horticultural Research Center location. The Nakhon Phanom ๓-๑, ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒), ๑๗/๓๓๔/๑๓, ๑๗/๓๓๓๗W/๒ and ๓๘/๑๖๓๔/๔ (๑) varieties were given the high yields per tree. The ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒), Nakhon Phanom ๓-๑, ๑๗/๓๓๔/๑๓, ๓๘/๑๖๓๔/๔(๑) and Si Sa Ket ๓๗W-๒ varieties were given the high kernel weights. And the ๓๘/๑๖๓๔/๔(๑), ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒), Si Sa Ket ๓๗W-๒ and Nakhon Phanom ๓-๑ varieties were given the high percent kernel recovery rates. The Jantaburi Horticultural Research Center location. The ๓๘/๑๖๓๔/๔(๑), ๑๗/๓๓๓๗W/๒, ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒) and ๑๗/๓๓๔/๑๓ varieties were given the high yield per tree. The ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒) Nakhon Phanom ๓-๑, Si Sa Ket ๓๗W-๒ and ๑๗/๓๓๔/๑๓ varieties were given the high kernel weight. And the Nakhon Phanom ๓-๑, ๓๘/๑๖๓๔/๔(๒), ๓๘/๑๖๓๔/๔(๑) and ๑๗/๓๓๓๗W/๒ varieties were given the high percent kernel recovery rates.

๑. คำนำ

มะม่วงหิมพานต์เป็นพืชอุตสาหกรรมที่นิยมปลูกมากทางภาคใต้ของประเทศไทย มีการขยายพื้นที่ปลูกมาทางภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นแหล่งพื้นที่ปลูกใหม่ ในด้านการปรับปรุงพันธุ์การปรับปรุงพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ของกรมวิชาการเกษตรได้หยุดชะงักมากกว่า ๒๐ ปี หลังจากได้รับรองพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ “ศรีสะเกษ ๖๐-๑ และ ศรีสะเกษ ๖๐-๒” เมื่อปี ๒๕๓๐ ได้รับความนิยมาจากเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกอย่างมาก อย่างไรก็ตามทุกวันนี้พื้นที่ปลูกมะม่วงหิมพานต์มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากสาเหตุมีพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ที่ได้รับนิยมนิยมและให้ค่าตอบแทนที่ดีกว่า เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และ ยางพารา ทำให้เกษตรกรบางส่วนทำการรื้อสวนมะม่วงหิมพานต์ หันไปปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว ประกอบกับมะม่วงหิมพานต์ที่เกษตรกรนำไปปลูกมีความหลากหลายสายพันธุ์ ซึ่ง

พันธุ์ส่วนใหญ่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ ทำให้การออกดอกติดผลไม่ดีเท่าที่ควร ส่งผลให้ผลผลิตไม่คุ้มกับต้นทุน จึงควรมีการปรับปรุงพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ให้มีความหลากหลายและมีความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ปลูก ซึ่งศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษได้มีฐานพันธุ์กรรมและคู่ผสมมะม่วงหิมพานต์อยู่มาก ซึ่งบางพันธุ์มีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศและให้ผลผลิตเป็นที่น่าพอใจ จึงสมควรนำมาทำการปลูกเปรียบเทียบในแหล่งปลูกต่างๆ เพื่อพัฒนาด้านพันธุ์ต่อไป

๒. วิธีการดำเนินการ

อุปกรณ์

๑. ต้นพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ที่ผ่านการคัดเลือก ๖ สายพันธุ์ และพันธุ์รับรอง ๒ พันธุ์ (ศก. ๖๐-๑ และ ศก. ๖๐-๒) เป็นกรรมวิธีควบคุม
๒. ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยเคมี ๑๕-๑๕-๑๕ ,๑๓-๑๓-๒๑ และ ๑๒-๒๑-๑๒
๓. สารเคมีป้องกันกำจัดโรค และแมลง
๔. วัสดุคลุมดิน ฟางข้าว
๕. อุปกรณ์เก็บข้อมูล เครื่องชั่ง เทปวัด

วิธีการทดลอง

ทำการทดลองใน ๒ สถานที่ คือ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ และศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี วางแผน การทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCB) จำนวน ๔ ซ้ำ ประกอบไปด้วย ๘ กรรมวิธี ดังนี้

- กรรมวิธีที่ ๑ พันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔ (๑)
- กรรมวิธีที่ ๒ พันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔ (๒)
- กรรมวิธีที่ ๓ พันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓
- กรรมวิธีที่ ๔ พันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒
- กรรมวิธีที่ ๕ พันธุ์ศรีสะเกษ ๓๗W/๒
- กรรมวิธีที่ ๖ พันธุ์ นพ ๓-๑
- กรรมวิธีที่ ๖ พันธุ์ศรีสะเกษ ๖๐-๑
- กรรมวิธีที่ ๖ พันธุ์ศรีสะเกษ ๖๐-๒

ทำการขยายพันธุ์ต้นมะม่วงหิมพานต์ โดยวิธีการเสียบข้าง (Sickle grafting) เพื่อให้ต้นพันธุ์มีขนาดสม่ำเสมอ และเพื่อไม่ให้เกิดความแปรปรวนทางด้านพันธุ์กรรม นำมาอนุบาลจนต้นแข็งแรงแล้วนำลงปลูกในแปลงทดลอง ใช้ระยะปลูก (ระหว่างต้น x ระหว่างแถว) เท่ากับ ๖ x ๖ เมตร เตรียมหลุมขนาด (กว้าง x ยาว x ลึก) เท่ากับ ๖๐ x ๖๐ x ๖๐ เซนติเมตร ใส่ปุ๋ยคอกรองก้นหลุม ๕ กิโลกรัม/หลุม หินฟอสเฟต ๕๐๐ กรัม/หลุม ปุ๋ยเคมี สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑๕๐ กรัม/หลุม ดูแลรักษามะม่วงหิมพานต์ตามเอกสารแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการคัดเลือกต้นพันธุ์

๑. น้ำหนักต่อเมล็ดมากกว่า ๖.๓๐ กรัม
๒. เปอร์เซ็นต์กะเทาะมากกว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์
๓. จำนวนเมล็ดต่อกิโลกรัมน้อยกว่า ๑๕๙ เมล็ด

การบันทึกข้อมูล

๑. บันทึกข้อมูลอัตราการเจริญเติบโต ได้แก่ เส้นรอบวงโคนต้นที่ระดับสูงจากพื้นดิน ๑๕ เซนติเมตร ความสูงต้น เส้นผ่านศูนย์กลางของทรงพุ่ม ปีละ ๒ ครั้ง
๒. บันทึกข้อมูลระยะเวลาการออกดอก และติดผล
๓. บันทึกข้อมูลผลผลิตต่อต้น และขนาดทรงผล
๔. บันทึกข้อมูลน้ำหนักต่อเมล็ด เปอร์เซ็นต์การกะเทาะ
๕. บันทึกข้อมูลการระบาดของโรคและแมลง

ระยะเวลาดำเนินการ

เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุด เดือนกันยายน ๒๕๕๘

สถานที่ดำเนินการ

ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ และศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี

๓. ผลการทดลอง และวิจารณ์

๑. การเจริญเติบโต

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ พบว่า เมื่อมะม่วงหิมพานต์มีอายุ ๔ ปี เส้นรอบวงโคนต้น ความสูงต้น และขนาดทรงพุ่มไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยมีค่าการเจริญเติบโตอยู่ระหว่าง (๔๒.๒-๕๑.๑) (๓๔๐.๘-๔๑๐.๗) และ (๔๑๐.๙ - ๔๕๑.๙) เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๑, ๒ และ ๓)

ตารางที่ ๑ ข้อมูลการเจริญเติบโตของเส้นรอบวงโคนต้น (เซนติเมตร) เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	อายุ ๑ ปี	อายุ ๒ ปี	อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	เฉลี่ย ๔ ปี
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๑๒.๓	๒๓.๔	๓๔.๓	๔๖.๒	๒๙.๐
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๑๕.๔	๒๓.๕	๓๖.๓	๔๘.๓	๓๐.๙
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๑๓.๒	๒๒.๕	๓๓.๑	๔๗.๑	๒๙.๐
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๑๒.๘	๒๒.๕	๓๕.๕	๔๘.๐	๒๙.๗
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๑๔.๖	๒๓.๔	๓๘.๑	๔๗.๔	๓๐.๙
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๑๒.๓	๒๔.๓	๓๐.๓	๔๒.๒	๒๗.๒
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๑๕.๕	๒๔.๑	๓๗.๐	๕๑.๑	๓๑.๙
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๑๕.๐	๒๓.๓	๓๖.๕	๔๘.๓	๓๐.๘
CV (%)	๑๖.๔	๑๒.๐	๑๐.๔	๘.๖	

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

ตารางที่ ๒ ข้อมูลการเจริญเติบโตของควมสูง (เซนติเมตร) เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลง
ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	อายุ ๑ ปี	อายุ ๒ ปี	อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	เฉลี่ย ๔ ปี
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๔๕.๔abc	๑๙๒.๒	๒๘๐.๙๒ bc	๓๙๕.๙	๒๒๘.๖
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๕๓.๐ ab	๑๙๗.๖	๒๗๗.๔๐ bc	๓๘๘.๘	๒๒๙.๒
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๓๙.๒ bc	๒๐๗.๓	๓๒๗.๑๓ a	๔๑๐.๗	๒๔๖.๑
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๔๔.๙ abc	๑๕๘.๙	๒๗๔.๑๒ bc	๓๗๐.๔	๒๑๒.๑
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๕๕.๓ a	๑๙๓.๖	๒๗๓.๐๘ bc	๓๔๐.๘	๒๑๕.๗
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๓๒.๒ c	๑๖๙.๐	๒๖๓.๕๐ c	๓๗๑.๓	๒๐๙.๐
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๕๒.๙ ab	๒๐๑.๐	๒๙๙.๗๗ ab	๔๐๔.๙	๒๓๙.๖
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๕๖.๗ a	๒๐๒.๑	๒๗๖.๓๕ bc	๓๙๖.๘	๒๓๓.๐
CV (%)	๑๖.๖	๑๕.๕	๖.๘	๘.๘	

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

ตารางที่ ๓ ข้อมูลการเจริญเติบโตของทรงพุ่ม (เซนติเมตร) เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัย
พืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	อายุ ๑ ปี	อายุ ๒ ปี	อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	เฉลี่ย ๔ ปี
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X /๔(๑)	๓๗.๑ abc	๑๕๗.๖	๓๐๖.๕	๔๑๕.๖	๒๒๙.๒
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X /๔(๒)	๓๘.๔ abc	๑๖๙.๕	๓๐๑.๐	๔๓๔.๐	๒๓๕.๗
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๓๐.๓ bc	๑๖๓.๕	๓๓๘.๒	๔๕๑.๙	๒๔๖.๐
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๔๑.๓ a	๑๖๔.๖	๓๒๒.๙	๔๒๑.๙	๒๓๗.๗
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๔๕.๕ a	๑๖๔.๘	๓๔๐.๘	๔๑๐.๙	๒๔๐.๕
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๒๘.๘ c	๑๔๒.๗	๒๘๘.๔	๔๑๗.๔	๒๑๙.๔
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๔๒.๒ a	๑๖๙.๔	๓๒๕.๙	๔๔๕.๖	๒๔๕.๘

๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๓๙.๒ ab	๑๘๐.๙	๓๒๐.๓	๔๑๓.๙	๒๓๘.๖
CV (%)	๑๕.๗	๑๒.๕	๘.๑	๕.๘	

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี พบว่า เมื่ออายุ ๔ ปี การเจริญเติบโต เส้นรอบวงโคนต้น ความสูงต้น ไม่มีความแตกต่างทางสถิติโดยมีค่าการเจริญอยู่ระหว่าง (๓๑.๖-๔๐.๗) (๓๒๘.๗-๔๗๕.๘) เซนติเมตร ตามลำดับ (ดังตารางที่ ๔ และ ๕)

ตารางที่ ๔ ข้อมูลการเจริญเติบโตของเส้นรอบวงโคนต้น (เซนติเมตร) เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัย

พืชสวนจันทบุรี ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	อายุ ๑ ปี	อายุ ๒ ปี	อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	เฉลี่ย ๔ ปี
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๘.๔๒ e	๑๘.๕	๑๘.๗	๓๕.๒	๒๐.๒
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๙.๑๙ d	๒๐.๓	๑๙.๕	๓๓.๙	๒๐.๗
	๑๐.๑๗				
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	a	๒๑.๒	๒๑.๖	๔๐.๗	๒๓.๔
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๙.๐๙ d	๒๐.๔	๑๗.๓	๓๕.๔	๒๐.๖
	๑๐.๓๑				
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	b	๑๙.๙	๒๐.๐	๓๕.๘	๒๑.๕
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๖.๘๗ f	๒๐.๖	๑๗.๒	๓๑.๖	๑๙.๑
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๙.๔๗ c	๒๑.๓	๑๘.๙	๓๙.๘	๒๒.๔
	๙.๒๖				
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	cd	๑๘.๔	๑๗.๙	๓๓.๕	๑๙.๘
CV (%)	๑.๕	๑๖.๖	๑๔.๐	๑๓.๒	

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

ตารางที่ ๕ ข้อมูลการเจริญเติบโตของความสูง (เซนติเมตร) เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	อายุ ๑ ปี	อายุ ๒ ปี	อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	เฉลี่ย ๔ ปี
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๔๖.๑	๑๘๗.๓	๒๘๐.๐	๓๒๘.๗	๒๑๐.๕
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๔๒.๗	๑๗๒.๐	๒๖๓.๘	๔๐๒.๘	๒๒๐.๓
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๓๙.๕	๑๖๘.๘	๒๖๕.๔	๔๔๑.๙	๒๒๘.๙

๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๓๔.๓	๑๓๖.๑	๒๒๔.๕	๔๒๖.๐	๒๐๕.๒
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๔๑.๗	๑๕๘.๓	๒๕๑.๓	๔๑๘.๗	๒๑๗.๕
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๓๒.๓	๑๔๖.๓	๒๔๖.๕	๓๘๑.๐	๒๐๑.๕
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๓๙.๓	๑๗๑.๗	๒๖๘.๑	๔๗๕.๘	๒๓๘.๗
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๓๕.๓	๑๕๗.๓	๒๒๘.๐	๓๙๖.๕	๒๐๔.๓
CV (%)	๑๗.๒	๑๑.๗	๑๓.๖	๘.๖	

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

การเจริญเติบโตของทรงพุ่มต้น มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตของทรงพุ่มต้นมากที่สุด คือ พันธุ์ ๑๗/๓X๓๔/๑๓ อยู่ที่ ๖๐๖.๓ เซนติเมตร แต่ไม่แตกต่างกับพันธุ์ศรีสะเกษ ๖๐-๑ ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และ ๑๗/๓X๓๗W/๒ อยู่ที่ ๕๓๓.๑ ๕๑๐ และ ๕๐๗.๙ เซนติเมตร ตามลำดับ พันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตทางด้านทรงพุ่มต่ำสุดคือพันธุ์ นครพนม ๓-๑ อยู่ที่ ๔๐๕.๘ เซนติเมตร (ตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๖ ข้อมูลการเจริญเติบโตของทรงพุ่ม (เซนติเมตร) เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	อายุ ๑ ปี	อายุ ๒ ปี	อายุ ๓ ปี	อายุ ๔ ปี	เฉลี่ย ๔ ปี
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๒๘.๓	๑๑๗.๙	๒๗๒.๘	๔๗๗.๘ bc	๒๘๙.๕
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๓๑.๓	๑๑๗.๗	๒๓๑.๔	๔๙๖.๗ bc	๒๘๑.๙
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๒๙.๒	๑๒๘.๗	๒๒๕.๕	๖๐๖.๓ a	๓๒๐.๒
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๒๕.๘	๙๕.๖	๑๙๒.๓	๕๐๗.๙ ab	๒๖๕.๓
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๒๓.๓	๑๓๓.๙	๒๑๙.๐	๕๑๐.๐ ab	๒๘๗.๖
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๒๖.๘	๙๐.๖	๑๙๑.๓	๔๐๕.๘ c	๒๒๙.๒
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๓๑.๑	๑๒๑.๓	๒๑๙.๐	๕๓๓.๑ ab	๒๙๑.๑
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๒๕.๑	๑๐๑.๔	๑๙๘.๖	๔๖๗.๔ bc	๒๕๕.๘
CV (%)	๑๐.๒	๑๗.๑	๑๓.๔	๑๑.๖	

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

๒ .ผลผลิตและคุณภาพผลผลิต

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ เฉลี่ย ๒ ปี พบว่า ผลผลิตเฉลี่ยทั้ง ๘ พันธุ์ อยู่ที่ ๑๕๕.๗๙ กิโลกรัมต่อต้น พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงกว่าผลผลิตเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์นครพนม ๓-๑ ๓๘/๑๖X๓๔/๔ (๒) และ ๑๗/๓X๓๔/๓ อยู่ที่ ๓๑๓.๘ ๑๙๖.๒ และ ๑๙๓.๖ กิโลกรัมต่อต้น ตามลำดับ น้ำหนัก

เฉลี่ยต่อเมล็ด พบว่าค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๘.๔๐ กรัมต่อเมล็ด พันธุ์ที่มีน้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ดสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์ ๑๗/๓x๓๔/๓ นครพนม ๓-๑ ๓๘/๑๖x๓๔/๔ (๒) และ ศรีสะเกษ ๖๐-๒ อยู่ที่ ๙.๒๕ ๙.๐๕ ๘.๖๙ และ ๘.๔๕ กรัมต่อเมล็ด ตามลำดับ เพอร์เซ็นต์การกะเทาะ พบว่า ค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๒๖.๔๖ เพอร์เซ็นต์ พันธุ์ที่มีเปอร์เซ็นต์การกะเทาะสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และ นครพนม ๓-๑ อยู่ที่ ๒๘.๓๐ ๒๘.๑๖ ๒๗.๗๔ และ ๒๗.๒๗ เพอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ตารางที่ ๗ ผลผลิตต่อต้น น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ด เพอร์เซ็นต์การกะเทาะ เปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	ผลผลิตเฉลี่ย/ต้น/ปี (กรัม)	น้ำหนักเฉลี่ย/เมล็ด (กรัม)	เปอร์เซ็นต์การกะเทาะ (กรัม)
๑. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ x ๓๔/๔(๑)	๑๓๕.๗	๗.๙๑๕	๒๘.๓
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ x ๓๔/๔(๒)	๑๙๖.๓	๘.๖๙๕	๒๘.๑๖๕
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ x ๓๔/๑๓	๑๙๓.๖	๙.๒๕	๒๕.๗๖๕
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ x ๓๗W/๒	๑๓๗.๒๕	๘.๒๔	๒๕.๐๖
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๙๔.๕	๗.๗๕	๒๗.๗๔๕
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๓๑๓.๘	๙.๐๕๕	๒๗.๒๗
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๑๒๙.๓๕	๗.๘๐๕	๒๕.๙๙
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๔๕.๘	๘.๔๕๕	๒๓.๓๘๕
เฉลี่ย	๑๕๕.๗๙	๘.๔๐	๒๖.๔๖

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

ขนาดความกว้างเมล็ด พบว่าค่าเฉลี่ยของทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๒.๖๕ เซนติเมตร พันธุ์ที่มีความกว้างของเมล็ดเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ นครพนม ๓-๑ ศรีสะเกษ ๖๐-๑ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ และ ๑๗/๓x๓๗W/๒ อยู่ที่ ๒.๘๔ ๒.๗๖ ๒.๐๗ ๒.๖๖ และ ๒.๖๖ เซนติเมตร ตามลำดับ ความยาวเมล็ดพบว่า ค่าเฉลี่ยความยาวเมล็ดทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๓.๕๔ เซนติเมตร พันธุ์ที่มีความยาวเมล็ดมากกว่าค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ คือพันธุ์ นครพนม ๓-๑ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ๑๗/๓x๓๔/๑๓ และ ศรีสะเกษ ๓๗W/๒ อยู่ที่ ๓.๘๑ ๓.๗๙ ๓.๗๙ และ ๓.๖๕ เซนติเมตร ตามลำดับ ความหนาเมล็ดเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยความหนาเมล็ดทั้ง ๘

สายพันธุ์ อยู่ที่ ๑.๘๙ เซนติเมตร พันธุ์ที่มีความหนาเมล็ดเฉลี่ยมากกว่าค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์นครพนม ๓-๑ ศรีสะเกษ ๖๐-๒ ๑๗/๓x๓๗W/๒ และ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ อยู่ที่ ๒.๐๖ ๑.๙๖ ๑.๙๕ และ ๑.๙๐ เซนติเมตร ตามลำดับ น้ำหนักเมล็ดเนื้อในเฉลี่ยต่อเมล็ด พบว่า ค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๒.๒๔ กรัมต่อเมล็ด พันธุ์ที่มีน้ำหนักเมล็ดเนื้อในเฉลี่ยต่อเมล็ดสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือพันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) นครพนม ๓-๑ ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ และ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) อยู่ที่ ๒.๔๙ ๒.๔๗ ๒.๓๘ และ ๒.๒๘ กรัมต่อเมล็ด ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

ตารางที่ ๘ ขนาดเมล็ด น้ำหนักเปลือก น้ำหนักเยื่อ น้ำหนักเมล็ดเนื้อในเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	ขนาดเมล็ด (ซม.)			น้ำหนักเปลือก	น้ำหนักเยื่อ	น้ำหนักเมล็ดเนื้อใน
	กว้าง(ซม.)	ยาว(ซม.)	หนา (ซม.)	(กรัม)	(กรัม)	(กรัม)
๑.สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๒.๔๖	๓.๓๙	๑.๘๔	๕.๓๖	๐.๒๙	๒.๒๘
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๒.๕๕	๓.๗๙	๑.๘๕	๕.๘๑	๐.๒๗	๒.๔๙
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๒.๖๖	๓.๗๙	๑.๙๐	๖.๓๙	๐.๒๙	๒.๓๘
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๒.๖๖	๓.๒๕	๑.๙๕	๕.๘๖	๐.๒๖	๒.๐๕
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๒.๘๔	๓.๕๖	๑.๘๒	๖.๐๘	๐.๒๐	๒.๒๗
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๒.๗๖	๓.๘๑	๒.๐๖	๕.๙๕	๐.๒๖	๒.๔๗
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๒.๕๙	๓.๔๓	๑.๗๖	๕.๓๘	๐.๒๖	๒.๐๔
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๒.๗๐	๓.๓๐	๑.๙๖	๖.๑๑	๐.๒๗	๑.๙๘
เฉลี่ย	๒.๖๕	๓.๕๔	๑.๘๙	๕.๘๗	๐.๒๖	๒.๒๔

หมายเหตุ : ตัวเลขในสดมภ์เดียวกันที่มีอักษรเหมือนกัน ไม่ต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % โดยวิธี LSD

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรีเฉลี่ย ๒ ปี พบว่าผลผลิตเฉลี่ยต่อต้นของทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๒๒๙.๓๗ กรัมต่อต้น พันธุ์ที่ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อต้นสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) ๑๗/๓x๓๗W/๒ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ๑๗/๓x๓๔/๑๓ และ ศรีสะเกษ ๖๐-๑ อยู่ที่ ๓๓๔.๒๕ ๒๘๔.๑๘ ๒๗๙.๓๙ ๒๔๘.๑๓ และ ๒๒๙.๙๙ กรัมต่อต้น ตามลำดับ น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ด พบว่า น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ดทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๗.๑๒ กรัมต่อเมล็ด พันธุ์ที่ให้น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ดสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ

พันธุ์ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ศรีสะเกษ W-๒ นครพนม ๓-๑ และ ๑๗/๓x๓๔/๑๔ อยู่ที่ ๘.๒๖ ๗.๙๑ ๗.๓๘ และ ๗.๓๗ กรัมต่อเมล็ดตามลำดับ เปอร์เซ็นต์กะเทาะพบว่า ค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ พันธุ์ อยู่ที่ ๒๘.๘๗ เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ที่มี เปอร์เซ็นต์กะเทาะสูงกว่าค่าเฉลี่ย ทั้ง ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์นครพนม ๓-๑ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๑) และ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ อยู่ที่ ๓๒.๕๐ ๓๐.๘๕ ๓๐.๖๗ และ ๒๙.๙๘ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๙)

ตารางที่ ๙ ผลผลิตต่อต้น น้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ด เปอร์เซ็นต์การกะเทาะเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	ผลผลิตเฉลี่ย/ต้น/ปี (กรัม)	น้ำหนักเฉลี่ย/เมล็ด (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กะเทาะ (กรัม)
๑.สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๑)	๓๓๔.๒๕	๗.๐๑	๓๐.๖๗
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๔/๔(๒)	๒๗๙.๔๐	๘.๒๖	๓๐.๘๕
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๔/๑๓	๒๔๘.๑๓	๗.๓๕	๒๙.๙๘
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๒๙๔.๑๘	๕.๗๖	๒๖.๖๓
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๑๑๕.๔๐	๗.๙๑	๒๗.๕๔
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๒๑๑.๖๓	๗.๓๗	๓๒.๕๐
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๒๓๐.๐๐	๖.๖๘	๒๗.๐๒
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๑๒๒.๐๐	๖.๖๓	๒๕.๗๔
เฉลี่ย	๒๒๙.๓๗	๗.๑๒	๒๘.๘๗

ขนาดความกว้างเมล็ดพบว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๒.๔๓ เซนติเมตร พันธุ์ที่มีความกว้างเมล็ดเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือพันธุ์ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ ๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) นครพนม ๓-๑ และ ศรีสะเกษ ๖๐-๑ อยู่ที่ ๒.๖๘ ๒.๕๓ ๒.๔๘ และ ๒.๔๖ เซนติเมตร ตามลำดับ ความยาวเมล็ดพบว่า ค่าเฉลี่ยของความยาวเมล็ดทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๓.๒๑ เซนติเมตร และทุกพันธุ์มีความยาวเมล็ดสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ และสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบทั้ง ๒ พันธุ์ (ศรีสะเกษ ๖๐-๑ และ ศรีสะเกษ ๖๐-๒) ความหนาเมล็ดเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๑.๘๘ เซนติเมตร พันธุ์ที่มีความหนาเมล็ดมากกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์ ๑๗/๓x๓๗W/๒ ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และ ๑๗/๓x๓๔/๑๓ อยู่ที่ ๑.๙๙ ๑.๙๕ และ ๑.๙๓ เซนติเมตร ตามลำดับ น้ำหนักเมล็ดเนื้อในต่อเมล็ด พบว่าค่าเฉลี่ยทั้ง ๘ สายพันธุ์ อยู่ที่ ๒.๒๓ กรัมต่อเมล็ด พันธุ์ที่มีน้ำหนักเมล็ดเนื้อในเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย ๘ สายพันธุ์ คือ พันธุ์๓๘/๑๖x๓๔/๔(๒) นครพนม ๓-๑ ศรีสะเกษ ๓๗W-๒ และ ๑๗/๓x๓๔/๓ อยู่ที่ ๒.๖๙ ๒.๕๔ ๒.๔๗ และ ๒.๓๕ กรัมต่อเมล็ด ตามลำดับ (ตารางที่ ๑๐)

ตารางที่ ๑๐ ขนาดเมล็ด น้ำหนักเปลือก น้ำหนักเยื่อ น้ำหนักเมล็ดเนื้อในเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘

พันธุ์	ขนาดเมล็ด (ซม.)	น้ำหนัก	น้ำหนัก	น้ำหนัก
		เปลือก	เนื้อเยื่อ	เมล็ดเนื้อใน

	กว้าง (ซม.)	ยาว(ซม.)	หนา (ซม.)	(กรัม)	(กรัม)	(กรัม)
๑.สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X						
๓๘/๔(๑)	๒.๓๗	๓.๑๓	๑.๙๒	๔.๔๖	๐.๑๖	๒.๑๘
๒. สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X						
๓๘/๔(๒)	๒.๕๓	๓.๗๔	๑.๗๘	๕.๔๕	๐.๒๕	๒.๖๙
๓. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๘/๑๓	๒.๒๙	๓.๔๒	๑.๙๓	๔.๘๖	๐.๑๙	๒.๓๕
๔. สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒	๒.๓๕	๓.๐๓	๑.๙๙	๔.๕๗	๐.๑๙	๑.๘๕
๕. สายพันธุ์ ศก.๓๗W-๒	๒.๖๘	๓.๒๖	๑.๙๕	๕.๖๗	๐.๑๘	๒.๔๗
๖. สายพันธุ์ นพ.๓-๑	๒.๔๘	๓.๔๐	๑.๗๐	๔.๖๙	๐.๒๐	๒.๕๔
๗. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๑	๒.๔๖	๒.๘๑	๑.๘๖	๔.๗๗	๐.๑๘	๒.๐๓
๘. สายพันธุ์ ศก.๖๐-๒	๒.๒๙	๒.๙๑	๑.๙๕	๔.๘๐	๐.๑๗	๑.๗๕
เฉลี่ย	๒.๔๓	๓.๒๑	๑.๘๘	๔.๙๑	๐.๑๙	๒.๒๓

๔. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๘/๔(๑) สายพันธุ์ ๓๘/๑๖ X ๓๘/๔(๒) สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๘/๑๓ และ สายพันธุ์ ๑๗/๓ X ๓๗W/๒ เมื่ออายุต้น ๔ ปี มีปริมาณผลผลิตต่อต้นสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ คือ ศรีสะเกษ ๖๐-๑ มากกว่า ๓๑.๑๙-๖๖.๔๙ เปอร์เซ็นต์ และให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ ศรีสะเกษ ๖๐-๒ อยู่ ๑๗.๖๘ -๕๙.๙๑ เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามก็ควรเก็บข้อมูลผลผลิตเพิ่มเติม เนื่องจากมะม่วงหิมพานต์จะเริ่มให้ผลผลิตสูงสุด เมื่ออายุ ๗ ปี ขึ้นไป

๕. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้สายพันธุ์มะม่วงหิมพานต์ที่ให้ผลผลิตสูงกว่า

๖. คำขอบคุณ

-

๗. เอกสารอ้างอิง

ประเสริฐ อนุพันธ์. ๒๕๓๐. แบบเสนอพันธุ์พืชเพื่อพิจารณารับรอง. สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร, มะม่วงหิมพานต์สายพันธุ์ ศก. ๕-๑ และ ศก. ๕-๑๐. ๓๐ หน้า.
 สัมฤทธิ์ เพ็ญจันทร์, ทวีเกียรติ ยิ้มสวัสดิ์, สพัส จินดาประเสริฐ,ไพฑูรย์ กิจภาสงค์ และสมควร อินทรพานิชย์. ๒๕๓๒. การปรับปรุงพันธุ์มะม่วงหิมพานต์. แก่นเกษตร ๑๗ (๔) : ๒๒๖-๒๓ กรมวิชาการเกษตร. ๒๕๔๒.
 รายงานผลการวิจัย. สถาบันวิจัยพืชสวน
 อุทัย นพคุณวงศ์, สุวิทย์ ชัยเกียรติยศ, รักชัย คุรุบรรเจดจิต, วันดี วัฒนชัยยิ่งเจริญ,รัตนภรณ์ รัตนานุกูล, ประสิทธิ์ ไชยวัฒน์ และประเสริฐ อนุพันธ์. ๒๕๔๒. การเปรียบเทียบมะม่วงหิมพานต์ลูกผสม. รายงาน

ผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๔๒. ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร. ๑๔๖-๑๕๒

สุวิทย์ ชัยเกียรติยศ, อุทัย นพคุณวงศ์, ประเสริฐ อนุพันธ์ และปรีชา เขยชุม. ๒๕๔๒. ศึกษาและคัดเลือกพันธุ์มะม่วงหิมพานต์จากต่างประเทศ. รายงานผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๔๒. ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร. ๑๖๗-๑๗๐

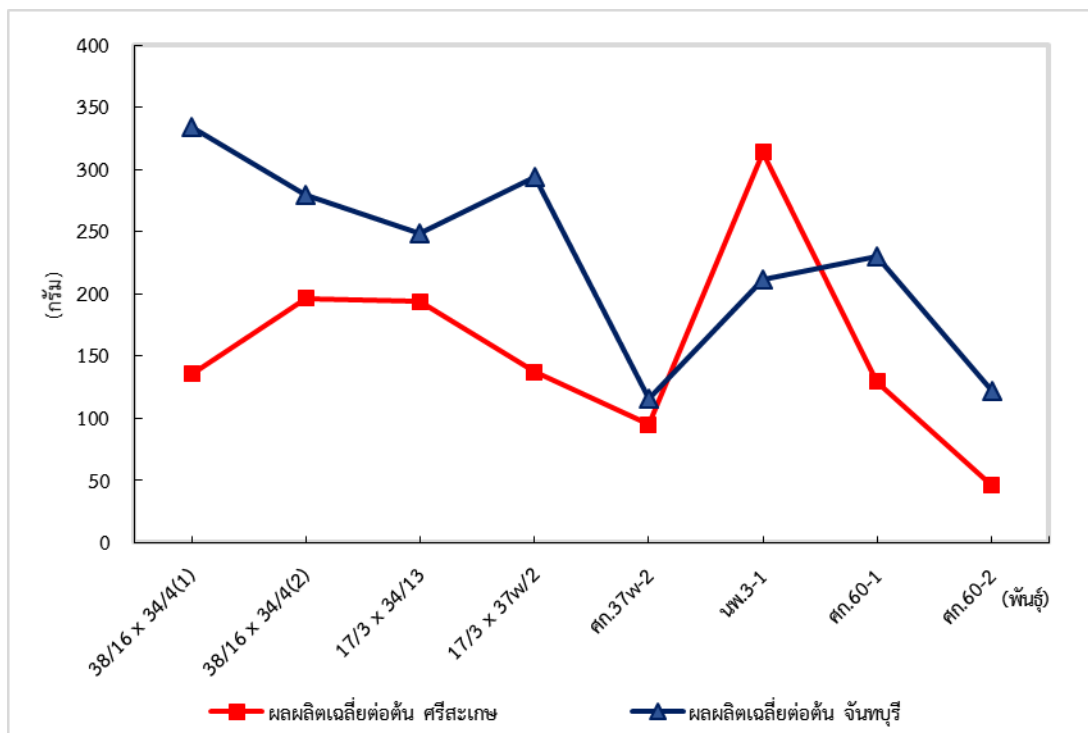
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ๒๕๕๓. สถิติการค้าการเกษตรไทยกับต่างประเทศ. หน้า ๒๘.

<http://www.oae.go.th/download/journal/statistics๕๓.pdf>.

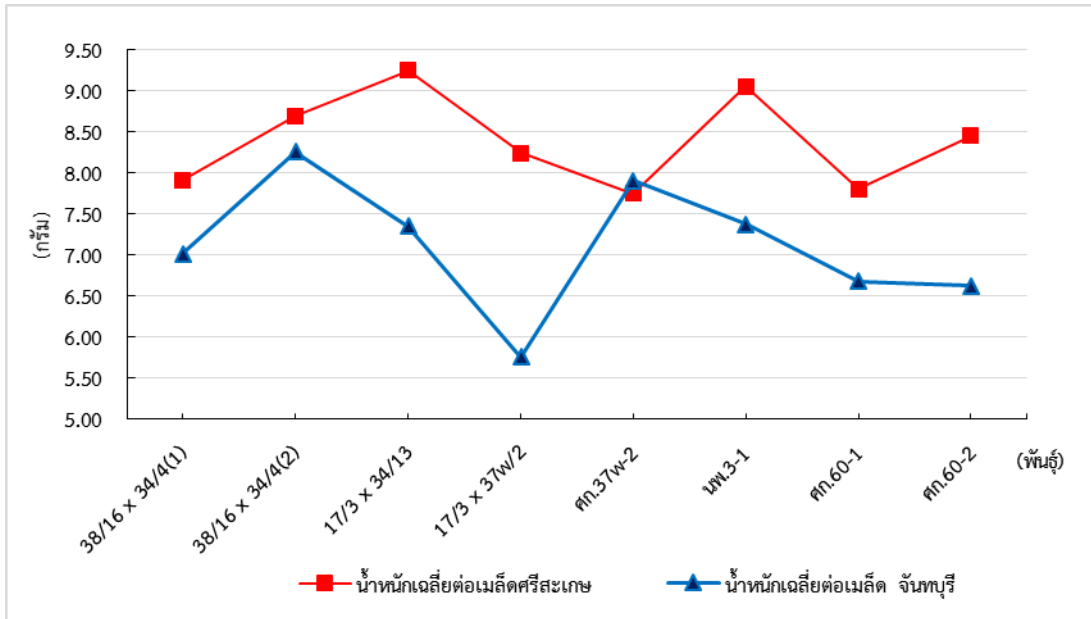
Ohler. J.G. (๑๙๗๙) Cashew. Dept. of Agri. Res., Royal Tropical Institute, Amsterdam. ๒๖๐ p.

Dept. of Agriculture. (๑๙๘๗). The Cashew Seminar. DOA ๒๖-๒๗ June ๑๙๘๙, Bangkok. ๒๑๐ p.

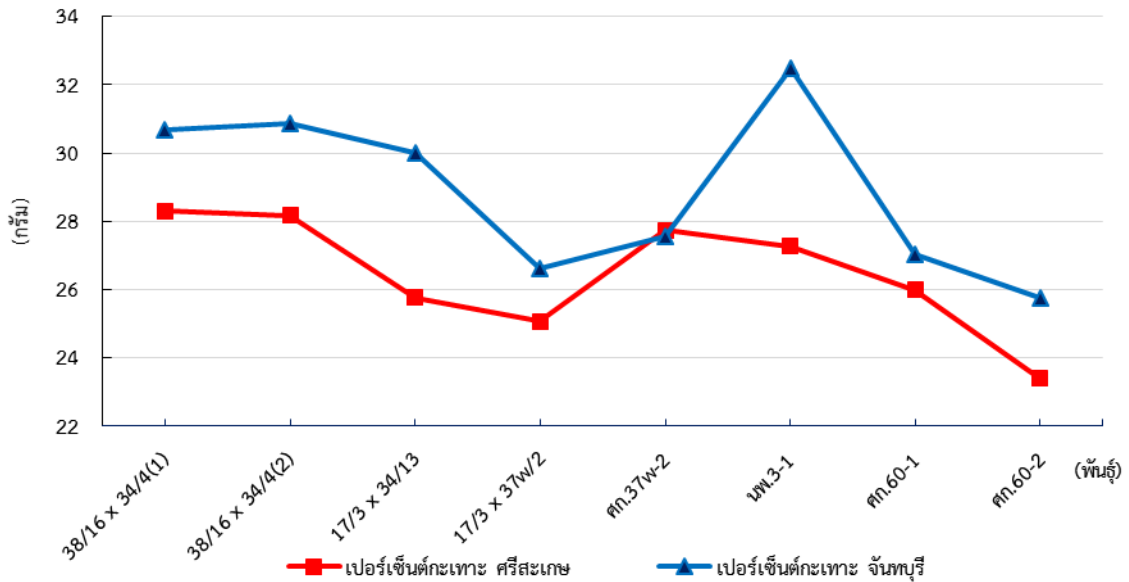
๘. ภาคผนวก

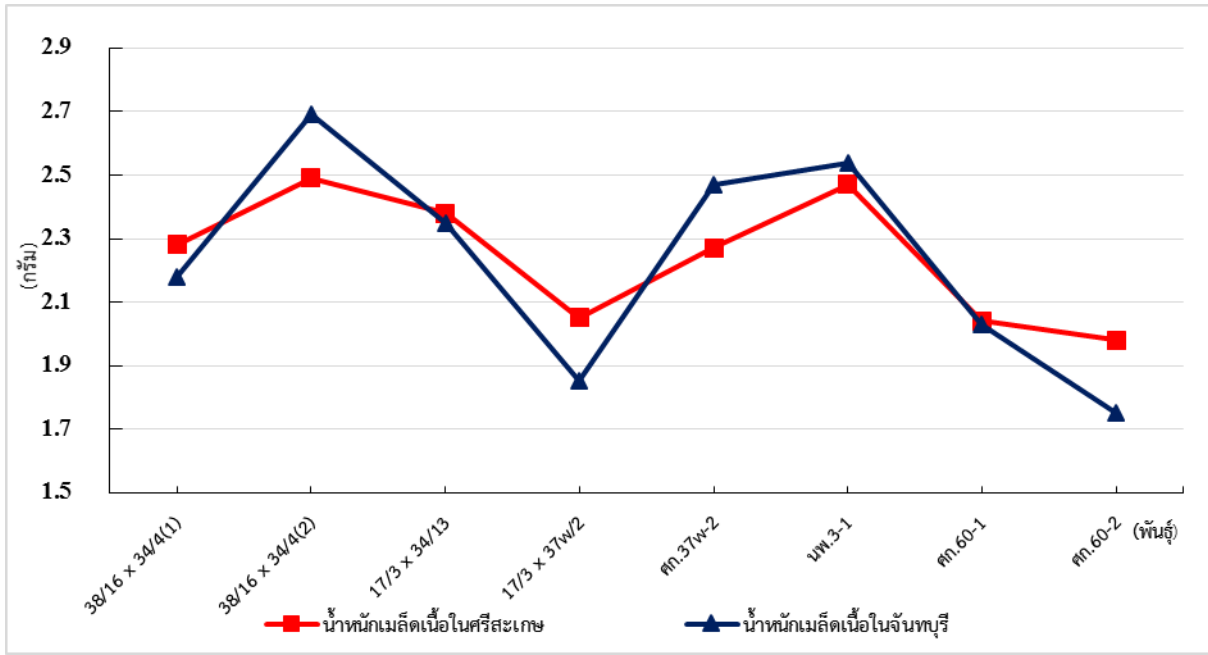
ภาพผนวกที่ ๑ แสดงการเปรียบเทียบด้านผลผลิตต่อต้น เฉลี่ย ๒ ปี แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ และแปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี

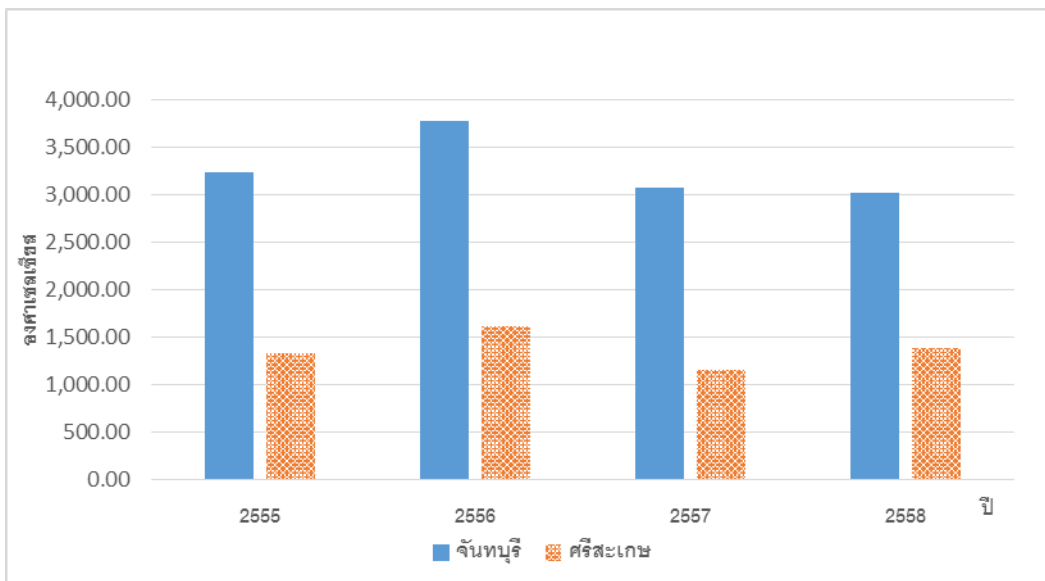
ภาพผนวกที่ ๒ แสดงการเปรียบเทียบน้ำหนักเฉลี่ยต่อเมล็ด เฉลี่ย ๒ ปี แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ และแปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี

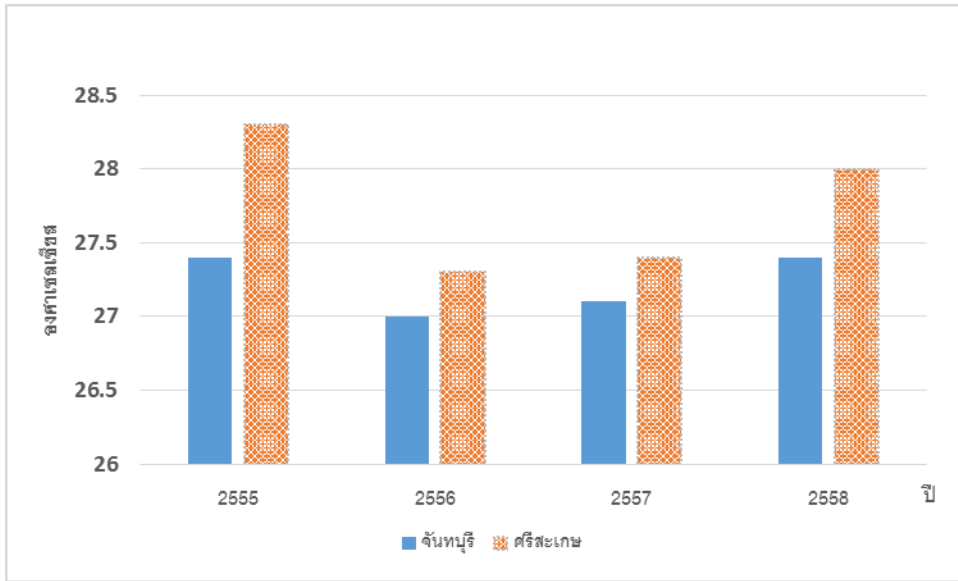
ภาพผนวกที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์กะเทาะ เฉลี่ย ๒ ปี แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษและแปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี

ภาพผนวกที่ ๔ แสดงการเปรียบเทียบน้ำหนักรวมผลิตเนื้อใน เฉลี่ย ๒ ปี แปลงศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษและแปลงศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี

ภาพผนวกที่ ๕ เปรียบเทียบปริมาณน้ำฝนต่อปีระหว่างจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดจันทบุรี

ภาพผนวกที่ ๖ เปรียบเทียบอุดมการณ์เฉลี่ยระหว่างจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดจันทบุรี